

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al Republicii Moldova,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Grosu împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de apel declarată de Vasile Grosu, s-a modificat hotărârea din 27 aprilie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în partea încasării cuantumului prejudiciului moral, iar în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut,

(Dosarul nr. 2ra-972/24

Nr. PIGD 2-21113244-01-2ra-12082024)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recurs vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Culinca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, Ru. Pulbere, D. Dulghieru)

23 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al RM,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iulie 2021 Vasile Grosu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al RM, cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că reclamantul a fost eliberat din funcție prin ordinul nr. 368 - P din 29 septembrie 2020, emis de Inspectoratul pentru Protecția Mediului „Cu privire la încetarea relațiilor de serviciu cu Vasile Grosu”.

3. A remarcat că prin hotărârea din 02 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a dispus admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Vasile Grosu către Inspectoratul pentru Protecția Mediului cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă. S-a anulat ordinul nr. 368-P din 29 septembrie 2020, emis de Inspectoratul pentru Protecția Mediului „Cu privire la încetarea relațiilor de serviciu cu Vasile Grosu”. S-a restabilit Vasile Grosu în funcția de șef al Direcției Inspecția pentru Protecția Mediului Fălești. S-a obligat Inspectoratul pentru Protecția Mediului în condițiile legii să-i achite lui Vasile Grosu, salariul pentru absența forțată de la muncă. Hotărârea în partea restabilirii lui Vasile Grosu în funcție și achitarea salariului pentru absență forțată de la muncă, în mărimea unui salariu, cu executare imediată.

4. Astfel, reclamantul ținând cont prevederile art. 329 alin. (1) și (2) din Codul muncii, a apreciat prejudiciului moral suportat, pentru eliberare ilicită de la muncă, în cuantum de 100 000,00 de lei.

5. În continuare, reclamantul a menționat că potrivit ordinului nr. 306 din 24 iunie 2020 cu privire la atribuirea trepte noi de salarizare lui Vasile Grosu, salariul de bază constituirea suma de 11310,00 de lei pe lună, care urmează a fi înmulțită la 8 luni de absență forțată de la serviciu, astfel rezultând suma prejudiciului material în sumă de 90 480,00 de lei.

6. Drept urmare, reclamantul a solicitat încasarea de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului sumei de 90 480,00 de lei cu titlul de prejudiciu material, cu aplicarea pentru fiecare zi de întârziere câte 0,3 la sută din suma neplătită în termen; încasarea prejudiciului moral în favoarea reclamantului, pentru

eliberarea ilicită de la muncă, în cuantum de 100 000,00 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5000,00 de lei.

7. Ulterior, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, de către avocatul Roman Doroftei, care acționa în interesele lui Vasile Grosu, în baza mandatului avocațial nr. MA 1984063 din 12 iulie 2021, a depus cerere de concretizare, din motiv că pârâtul a achitat reclamantului unele sume restante.

8. Astfel, prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul a solicitat să fie încasată din contul Inspectoratului pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al RM în beneficiul lui Vasile Grosu penalitatea de întârziere de 0,3 la sută din suma neplătită în termen, în sumă de 15472,08 de lei precum și, încasarea prejudiciului moral pentru eliberarea ilicită de la muncă, în cuantum de 100000,00 de lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5000,00 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 27 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Grosu împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Vasile Grosu suma de 5000,00 de lei, cu titlu de prejudiciului moral. S-a încasat de la Inspectoratul pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Vasile Grosu cheltuielile de asistență juridică, în mărime de 2500,00 de lei. În rest pretențiile reclamantului au fost respinse, ca neîntemeiate (f.d.62).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 10 mai 2022, avocatul Doroftei Roman, acționând în interesele lui Vasile Grosu a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 27 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care să fie dispusă încasarea din contul Inspectoratului pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Vasile Grosu a penalității în sumă de 15472,08 de lei, prejudiciului moral pentru eliberarea ilicită de la muncă în cuantum de 100000,00 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000,00 de lei (f.d.64/66).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de Vasile Grosu. S-a modificat hotărârea din 27 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea încasării cuantumului prejudiciului moral încasat din contul Inspectoratul pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Vasile Grosu, majorând suma prejudiciului moral de la 5000,00 de lei la 15000,00 de lei. În rest, s-a menținut hotărârea instanței de fond (f.d.123; 124/132).

12. Întru susținerea soluției enunțate, a relevat că în conformitate cu prevederile art.373 alin. (1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

13. Subsecvent, instanța de apel a reținut că sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art.373 alin.(1), (2) și (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

14. În acest sens, instanța de apel a notat că prin cererea de apel depusă de apelantul Vasile Grosu, s-a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea pretențiilor respinse și în acea parte să fie emisă o decizie nouă prin care să fie dispusă încasarea din contul Inspectoratul pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Vasile Grosu a sumei de 15 472,08 de lei, cu titlu de penalitate, suma de 100 000,00 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000,00 de lei.

15. Așadar, în contextul pretențiilor înaintate, instanța de apel analizând art. 90 alin. (1)-(3), art.329 alin. (1) din Codul muncii, art. 2037 din Codul civil, a conchis ca fiind eronată soluția emisă de instanța de fond în partea încasării în sumă de 5000,00 de lei în calitate de prejudiciu moral, suportat, pentru eliberare ilicită de la muncă prin ordinul nr. 368 - P din 29 septembrie 2020, emis de „Cu privire la încetarea relațiilor de serviciu cu Vasile Grosu”.

16. La fel, instanța de apel a stabilit faptul că potrivit ordinului nr. 306 din 24 iunie 2020 cu privire la atribuirea treptei noi de salarizare lui Vasile Grosu, salariul de bază constituie suma de 11310,00 de lei, iar potrivit art. 90 alin. (3) din Codul Muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

17. În virtutea acestui fapt instanța de apel a notat faptul că instanța de fond, dispunând încasarea a sumei de 5000,00 de lei în calitate de prejudiciu moral nu a luat în considerare prevederile indicate supra, astfel în această parte hotărârea emisă urmează a fi casată.

18. La acest capitol, instanța de apel a considerat că suma prejudiciului moral care urmează a fi încasat în folosul lui Vasile Grosu din contul Inspectoratului pentru Protecția Mediului este suma de 15000,00 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 09 august 2024, prin intermediul poștei terestre (f.d.148/149), Inspectoratul pentru Protecția Mediului a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe (f.d.135/137).

20. În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel în partea ce privește majorarea cuantumului prejudiciului moral de la 5000,00 de lei la 15000,00 de lei, lipsită de motivație și respectiv urmează a fi casată.

21. A mai susținut că instanța de apel în decizia sa a făcut trimitere la preferire la art. 90 alin. (1) - (3) din Codul Muncii, însă suma prejudiciului moral acordată a fost mai mare decât un salariu lunar acordat dlui Grosu Vasile în baza Ordinului IPM nr.322 din 04 iunie 2021, în cuantum de fiind de 11650,00 de lei.

22. A invocat că instanța de apel nu a făcut referire la numite circumstanțe care le-a luat în considerare la acordarea prejudiciului moral sau la careva probe în baza cărora efectuând un calcul a ajuns la mărimea prejudiciului moral respectiv și nu s-a expus asupra aprecierii acțiunilor angajatorului.

23. Subsidiar, a invocat că instanța de apel nu a făcut referire nici la impactul asupra sănătății psihice, relațiile sociale, cariera profesională, descrierea suferințelor psihice, a impactului asupra vieții de zi cu zi, dacă există afecțiuni psihice diagnosticate ca urmare a concedierii ilegale.

24. În continuare cu referire la prevederile art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, a susținut că instanța de apel la examinarea cererii de apel nu a constatat corect circumstanțele de fapt și de drept invocate de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului, ceea ce denotă că instanța de apel a aplicat incorect prevederile legii și a emis o decizie netemeinică și ilegală.

25. La 18 noiembrie 2024, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul poștei electronice, a expediat pentru cunoștință în adresa avocatului Roman Doroftei, care acționează în interesele lui Vasile Grosu, copia recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d.155) însă, intimatul și reprezentantul acestuia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință, prin care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

26. Art. 434 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. (2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

27. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 20 februarie 2024 (f.d.123).

28. Totodată, potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.3604 (f.d.133), rezultă că, la 11 iunie 2024, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei integrale din 20 februarie 2024, pentru cunoștință.

29. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, la 09 august 2024, prin intermediul poștei terestre, se consideră depus în termenul stabilit de art.434 din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.26).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 433 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1); a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5); b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434; c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare; d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat; e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței; f) recursul este vădit neîntemeiat.

31. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2)Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

32. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea

oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi apreciat ca fiind vădit neîntemeiat și considerat inadmisibil.

44. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art.433 alin. (1) lit. f), art.440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului al Ministerului Mediului al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 20 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat